

حمید سادات | کتبل پایه یک دادگستری مناقصه

مقدمه

شناسخت و مطالعه حقوق عمومی و حقوق خصوصی به‌عنوان دو شاخه بنیادین علم حقوق، از اهمیت به‌سزایی بر‌خوردار است. این دو حوزه نه‌تنها چارچوب نظم اجتماعی را تعریف می‌کنند، بلکه تس‌ادوم و ثبات روابط میان شهروندان و نهادهای حکومتی را نیز تضمین می‌نمایند. از دیرباز، حقوق به‌دو شاخه عمومی و خصوصی تقسیم شده که هر یک دارای اهداف، مبانی و چارچوب‌های خاص خود هستند. حقوق عمومی به تنظیم روابط بین دولت و شهروندان می‌پردازد، در حالی که حقوق خصوصی ناظر بر روابط میان افراد جامعه است. در این مقاله، به بررسی دقیق ویژگی‌ها، ارکان اصلی و همچنین نقاط اشتراک و افتراق این دو شاخه مهم حقوقی پرداخته می‌شود. واکاوی این دو حوزه به‌درک عمیق‌تر از نقش و کارکرد هر یک در نظام حقوقی و جامعه کمک خواهد کرد.

حقوق عمومی

حقوق عمومی شاخه‌ای اساسی از علم حقوق است که به تنظیم روابط میان دولت یا شهروندان و همچنین

ساختار سازمان‌های حکومتی می‌پردازد. این حوزه شامل رشته‌هایی چون حقوق اساسی، حقوق اداری، حقوق مالیه عمومی، حقوق جزا و حقوق بین‌الملل عمومی است. هدف اصلی حقوق عمومی، حفظ نظم، امنیت و منافع عمومی از طریق وضع و اجرای قواعد الزام‌آور است. ویژگی بارز این شاخه، نابرابری موجود در روابط آن است؛ چرا که دولت از جایگاه برتر و اقتسار آمرانه بر‌خوردار است. از این‌رو، قواعد حقوق عمومی عام‌الشمول بوده و برای تمامی افراد جامعه لازم‌الاجرا است.

مشخصات حقوق عمومی

- عمومیت قواعد:** قواعد حقوق عمومی برای تمامی اعضای جامعه الزامی بوده و با هدف حفظ منافع عمومی طراحی شده‌اند.
- نابرابری در روابط:** روابط میان دولت و افراد دارای ماهیتی اقتداری و نابرابر است که در آن دولت تنظیم‌گر اصلی محسوب‌می‌شود.
- هدفمندی:** هدف اصلی از وضع قواعد حقوق عمومی، حفظ نظم، امنیت، تحقق عدالت اجتماعی و پاسداری از منافع کل جامعه است.
- گسترده‌گی حوزه:** حقوق عمومی علاوه بر حیطه داخلی، شامل روابط بین‌المللی دولت‌هانیز می‌شود.
- ارکان اساسی حقوق عمومی**
- قانون اساسی:** به عنوان مهم‌ترین منبع حقوق عمومی، چارچوب کلی حاکمیت و روابط دولت با مردم را تنظیم می‌کند.
- سیاست‌های کلی نظام:** اصولی که جهت‌دهنده قوانین و مقررات در حوزه حقوق عمومی هستند.
- قوانین و مقررات سازمانی:** شامل قوانین اداری، مالی، جزایی و سایر مقررات اجرایی می‌شود.

مقاله

حقوق عمومی و خصوصی؛ بررسی ویژگی‌ها، ارکان و وجوه اشتراک و افتراق

دهند.

مشخصات حقوق خصوصی

- تمرکز بر روابط فردی:** موضوع آن روابط میان اشخاص حقیقی و حقوقی در جامعه است.
- حاکمیت اراده:** قواعد این شاخه بر پایه احترام به اراده و توافق طرفین استوار است.
- حمایت از منافع فردی:** هدف آن تأمین منافع شخصی و حل اختلافات فردی است.
- تنظیم قراردادها و مالکیت:** حقوق خصوصی مبانی قانونی حاکم بر قراردادها و حقوق مالکیت را فراهم می‌آورد.
- ارکان اساسی حقوق خصوصی**
- قواعد قراردادی:** اصلی‌ترین منبع تنظیم‌کننده روابط خصوصی که بر اساس توافق طرفین شکل می‌گیرد.
- حقوق مالکیت:** شامل حمایت از حق مالکیت و تنظیم نقل و انتقال اموال است.

- حقوق خانواده:** مقررات مربوط به نهاد خانواده، از دواج، طلاق و امور وصیت.
- نظام دادرسی و داوری:** رسیدگی و حل اختلافات در حوزه حقوق خصوصی عمدتاً در دادگاه‌های حقوقی یا از طریق داوری صورت می‌گیرد.
- حقوق خصوصی با هدف حفظ حقوق و آزادی‌های فردی و برقراری تعادل در روابط اشخاص، نقشی کلیدی در تضمین عدالت در عرصه تعاملات خصوصی ایفا می‌کند.
- اشتراک و افتراق حقوق عمومی و خصوصی**
- نقاط اشتراک:**
- هر دو شاخه‌ای از علم حقوق هستند و قواعدی را برای تنظیم روابط اجتماعی ارائه می‌دهند.
- هر دو از منابع قانونی، قضایی و فقهی بهره می‌برند که مبانی آن‌دو را تشکیل می‌دهد.
- در هر دو، تحقق عدالت و رعایت نظم قانونی از اهداف اصلی محسوب می‌شود.

اما حقوق خصوصی بیشتر بر منافع فردی و حل‌وفصل اختلافات بین اشخاص متمرکز است. قوانین در حوزه حقوق عمومی غالباً از نوع قواعد آمره هستند؛ یعنی اجباری بوده و نمی‌توان برخلاف آن‌ها توافق کرد. تفسلاف از این قواعد نیز معمولاً با مجازات همراه است. در مقابل، در حقوق خصوصی قواعد بیشتر جنبه تکمیلی دارند و طرفین می‌توانند با توافق، ترتیبات متفاوتی را ایجاد کنند. شیوه اجرا نیز از دیگر وجوه تمایز این دو شاخه است. در حقوق عمومی، دولت می‌تواند از طریق ابزارهای حاکمیتی مانند صدور تصمیمات اداری، بدون نیاز به مراجعه به دادگاه اقدام کند، حال آنکه در حقوق خصوصی، اجرای تعهدات معمولاً از طریق دادگاه و تقدیم دادخواست صورت می‌پذیرد.

سخن آخر

حقوق عمومی و حقوق خصوصی از نظر موضوع رابطه، ماهیت طرفین، اهداف، نوع قواعد و شیوه اجرا تفاوت‌های اساسی با یکدیگر دارند. این تمایزات باعث شده تا هر یک از این شاخه‌ها نقش منحصربه‌فردی در نظام حقوقی ایفا کنند. در عین حال، هر دو شاخه به‌عنوان بخش‌های مکمل و زربنای حقوق، در کنار یکدیگر به تنظیم و ساماندهی روابط اجتماعی کمک می‌کنند. حقوق عمومی با تأکید بر نقش دولت و نهادهای عمومی، چارچوبی برای برقراری نظم و امنیت فراهم می‌آورد، و حقوق خصوصی با محوریت افراد، به حفظ حقوق و آزادی‌های شخصی می‌پردازد. شناخت دقیق این دو حوزه نه‌تنها برای حقوقدانان و سیاست‌گذاران، بلکه برای جامعه‌شناسان و علاقه‌مندان به تحقق عدالت اجتماعی ضروری است. اگرچه این دو شاخه از نظر نظری و عملی متمایزند، اما در عمل به‌صورت هم‌پوشان و هماهنگ عمل کرده و توازن لازم در جامعه را ایجاد می‌کنند.

بررسی و تبیین پیشینه حقوق نفت و گاز شامل کلیه قوانین و مقررات به ترتیب زمان و بررسی روند تکامل و تحولات آن‌ها و ارائه دسته‌بندی نظامند از آن‌ها

قسمت اول

جانب کمپانی به قیمت متداوله آن ولایت خرید شد و اگر لازم شود دولت صاحب یا اصحاب آن زمین را مجبور خواهد کرد که آن را به قیمت متداوله آن ملک به کمپانی بفروشد دولت معادن طلا، نقره و جوهر را برای خود نگه می‌دارد. از برای کار کردن این معادن دولت می‌تواند با کمپانی قرارداد‌های مخصوص بگذارد. (شیروی ۱۳۹۳)

این‌بند از امتیازنامه حاوی نکاتی در‌خ‌ور جهت تطویل و بحث در‌خصوص مبانی ابتدایی قانونی و حقوقی صنعت نفت و گاز در‌عصر خود می‌باشد که به‌موقع در‌مورد آن بحث خواهد‌شد.

بعد از امتیازنامه روتر که به تلیخیص در‌مورد آن سخن رفت، نوبت رسید به قرارداددی که قیما بین مظفرالدین شاه و ولیم‌دادرسی بسته شد. این قرارداد در‌نوع خود از پیشگامان قرارداد‌های امتیاز در‌صنعت نفت و گاز جهان محسوب می‌شود. این قرارداد در‌سال ۱۹۰۱ منعقد شد که به –امتیازنامه نفت و موم طبیعی (مجموعه قوانین و مقررات نفت، گاز، پتروشیمی ۱۳۸۲) – عنوان گرفت.

از جمله موارد بارز در این امتیازنامه که در‌سنسنتی‌ترین شکل این نوع قرارداد‌ها بسته شده‌است می‌توان به گسترده‌گی قلمرو جغرافیایی و طولانی مدت بودن آن (۶۰سال) اشاره کرد.

بعد از کش و قوس‌های فراوان در‌جهت این قرارداد و دخالت‌های گسترده دولت انگلستان به تبع این قرارداد در‌امورات داخلی ایران و اعتراضات مردم نسبت به آن، نهایتاً بعد از قریب به ۳۰ سال این امتیازنامه استعماری از سوسی دولت ایران به‌طور یک‌جانبه لغو شد. پس از لغو امتیازنامه مارالذر، امتیازنامه‌ای با تفصیل به مراتب پیشسری بین دولت ایران و انگلستان منعقد شد که معروف به امتیازنامه ۱۹۳۳ است. این امتیازنامه با رعایت تمام مقررات داخلی بسته شد که مجوز مجلسین را نیز دارا بود.

این امتیازنامه نیز به نوع خود با تمام تبلیغات گسترده‌ای که در زمان خود انجام گرفت دارای ایرادات فراوانی بود که در جای خود بحث خواهد شد. در زیر به چند قانون دیگر به این فصل از دوره صنعت نفت ایران –از ابتدا تأملی شدن – را بررسی می‌کنیم اما به تادقیق بر امتیازنامه‌ها به‌عنوان منبعی در حقوق نفت و گاز آن زمان که قانونی مستقل وجود نداشت، از قوانین هر چند پرآکنده و بعضانه چندان اجرایی مغفول نماییم.

شخص‌ترین قانون در‌مورد قوانینی که قبل از ملی شدن صنعت نفت، محل بحث خواهد بود، قانون اساسی مشروطه می‌باشد:

اصل ۲۴ در‌مورد عهدنامه‌ها چنین مقرر می‌دارد:

بستن عهدنامه‌ها و مقاوله‌نامه‌ها (اعطای امتیازات انحصاری) تجاری و صنعتی و فلاحی و غیره اعم از اینکه داخله باشد یا خارجه باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد به استثنای عهدنامه‌هایی که استنار آن‌ها اصلاح دولت و ملت باشد (قانون اساسی مشروطه و متمم‌ها اصل مصوب مجلس شورای ملی در ۱۲ آبان مرداد ماه ۱۲۸۵ برابر با ۱۹۰۶ میلادی)

این اصل از قانون اساسی مشروطه اگرچه در‌معنای اخص آن جزء قوانین نفتی محسوب نمی‌شود و نخواهد شد لکن تأثیر این اصل بر قرارداد‌ها و حتی تصویب قوانین نفتی مؤخر تأثیری بسزا داشته، در‌مورد امتیازنامه ۱۹۳۳ با لحاظ همین اصل، مصوب مجلس شورای ملی امری ضروری بود.

گردید و هرگز این امتیازنامه اجرایی نگردید (مجموعه قوانین و مقررات نفت، گاز، پتروشیمی ۱۳۸۲).

هشت سال بعد از انعقاد امتیازنامه مارالذر که به جهت پیش گفته عملی نشد در‌سال ۱۹۷۲، امتیازنامه‌ای امضاء شد به اسم –اعطای امتیاز حقوق از جانب اعلیحضرت همایون شاهنشاهی به بارون جولی‌یوس دو روتر، کمپانی همایونی ایران و انگلیسی به جهت راه‌آهن و اعمال مفیده عمده در ایران ۱۲۸۸ ه‍.ق – ۱۲۵۱ ه‍.ش – ۱۹۷۲ م – که به امتیازنامه روتر شهریر است. نکته قابل توجه دیگر اینکه این امتیازنامه نیز به مانند امتیازنامه متغی شده سال ۱۸۶۴ متضمن احداث خط راه‌آهن می‌باشد که به تواتری آن امتیاز اکتشاف از کلیه معادن کشور را نیز شامل می‌شد. فقره یازدهم امتیازنامه روتر چنین مقرر می‌دارد:

دولت علیه ایران به حکم امتیازنامه و قرارنامه حاضره به اصحاب این امتیاز حق مخصوص و امتیاز انحصاری و قطعی می‌دهد که در مدت طول این امتیاز در تمام ممالک ایران معادن زغال‌سنگ و آهن و مس و سرب و بطرول و غیره را هر معدن دیگر که ایشان مناسب بدانند کار بکنند و از آن‌ها تمتع بردارند به غیر از آن معدنی که ملک مردم است و صاحبان آن‌ها در آنجا کار می‌کنند- در خصوص این نوع معادن هر گاه کمپانی بخواهد که آن‌ها را بخرد باید با صاحبان آن‌ها به رضای طرفین معامله نماید به‌طور وضوح مقرر است که هیچ یک از کارگران و مأموران دولتی و مذهبی و هیچ یک از رعایا و تبعه و اشخاص نمی‌توانند در خصوص یک معدن ادعای حق تصرف نمایند مگر در صورتی که مدت پنج سال قبل علناً و با معرفت و تصدیق عامه در آن معدن کار کرده باشد خارج از این شرط است. هر معدنی که کمپانی بپیدا یا بکند مثل زمین ساده و عادی محسوب خواهد شد و از

حقوقی حقوق خصوصی) است؟ در پاسخ بایستی گفت که روابط در سطح حقوقی و اجتماعی در این صنعت همچون سایر بخش‌ها موجود است چرا که فرض عدم وجود روابط و اعمال قراردادی جهت تنظیم این روابط، در یکی از پرهیزترین و پرسودترین صنایع جهان فعلی که همین نیز این صنعت را در معرض مخاطراتی جدی قرار می‌دهد که حتی گاه وجود چنین سرمایه عظیمی در کشورها، منجر به جنگ‌های طویل‌المدتی شده‌است نه‌تنها لازم که ضروری است و به جرأت می‌توان گفت که با تصدیق این روابط، تنظیم آن امری موجه و ضروری است. روابط را در صنعت نفت و گاز در سه بخش مورد مطالعه قرار می‌دهند: Upstream، Midstream، Downstream.

به مفهومی این سه بخش، سه بخش اصلی در فعالیت‌های نفت و گاز است و روابط در این سه قسمت تعریف می‌شود و تنظیم اینان است که به وسیله قوانین انجام می‌شود.

لکن بایستی متذکر این مهم شد که پیشتر روابط در سطح بالادستی است و کم‌تر در میان و پایین‌دستی، چرا که فعالیت در بخش بالادستی شامل امری چون exploration (اکتشاف)، appraisal (توصیف)، development (توسعه)، production (تولید) می‌باشد و روابط بیشتر در این سطح مورد بحث است. لکن این تمام سخن نیست و روابط حتی در مالکیت مخازن نفتیغ اثناء، تمک آن (که آیا مالکیت خصوصی پذیرفته شده‌است یا نه؟) توزیع، صادرات و بخش‌های پایین دستی چون فرآورده‌های نفت و گازی را مشمول است.

عموماً پیشینه قوانین نفتی ایران باز می‌گردد به مباحث فقهی، این فقه انور اسلامی بود که معادن را در نوع ظاهری و باطنی تقسیم نمود و بعدها نیز معادن باطنی را به دو قسم سیال و جامد تقسیم کرد. به تبع همین احکام بود که هر کسی در ملک خود به نوعی از این معدن –که به کلیت در فقه به معدن تعبیر می‌شود و نفت و گاز نیز داخل در آن است- تصب می‌شد به تبع مالکیتی مالک آن –معدن- نیز بود. این رویه ادامه داشت تا اینکه دولت ایران با‌درک اهمیت مالی –و نه حیاتی و معدنی آن- همواره خود را مالک بلامناع این خا‌یر دانست و بدون توجه به اهمیت این مواد معدنی برای کشور، آن را تنها منبعی می‌دانست که می‌توان از آن نیز ممر در آمدی کسب کرد بی آنکه سعی در استفاده و تولید داخلی نماید. این بود که دولت ایران به مرور با اعمال مالکیت خود بر منابع نفتی، روند واگذاری این منابع در قالب امتیازنامه‌های اکتشاف و استخراج را آغاز نمود و این خود سرآغازی بود تا حقوق نفت و گاز ایران و به تبع آن شروع تنظیم روابط این صنعت بی‌ریزی شود. پس دانستیم در ابتدا که صنعت نفت و گاز امری شاخسته شده در ایران و برای دولت ایران نبود و آن –نفت و گاز- تنها ممر درآمدی محسوب می‌شد و نه چیز دیگر، این قرارداد‌های واگذاری امتیاز اکتشاف و استخراج تنها منبعی بود که می‌توانستیم احکامی برای تنظیم روابط صنعت را در آن بجویم و به این ترتیب شبه‌قانونی بودن آنها- قرارداد‌های امتیازی – که در نبود قوانین و مقررات مستقل، بدون استناد می‌شد. در بخش اول این فصل به بررسی این برهه از حقوق نفت و گاز می‌پردازیم.

بررسی و تبیین قوانین نفتی از ابتدا تا ملی شدن صنعت نفت

اولین امتیازنامه واگذاری بهره‌برداری از منابع و معادن نفتی در ایران باز می‌گردد به سال ۱۸۶۴ که این طرح متضمن بهره‌برداری نفت و قیر به تواتر احداث و ایجاد خط راه‌آهن در کشور بود که این امتیاز انحصاری از آن معادن مزبور به دلیل اینکه خط خط راه‌آهن منتفی شد به تبع همین امر، ملغی

دومین کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های دینی،

علوم اسلامی فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام

۳۰ خرداد ۱۳۹۸

مهدی انیس

دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق نفت و گاز دانشگاه تهران

چکیده

تحلیل قوانین و تطبیق تاریخی و حقوقی آن‌ها که از ابتدا صنعت نفت و گاز به خود دیده‌است این فایده را خواهد داشت تا معین شود که اولاً آیا قوانین بر قراردادها تأثیر گذارده‌اند یا بالعکس. به عبارت ساده‌تر تأثیر قوانین مقدم بوده یا قراردادها. فایده عملی این بحث جدا از مباحث نظری موضوع، مبین این مطلب خواهد بود که آیا صنعت نفت و گاز پیشگام از مجالس قانون‌گذاری است یا خیر. آیا صنعت نفت و گاز خود نیاز‌های خود را پاسخ می‌تواند داد یا قوانین می‌بایست نیاز‌های صنعت را پاسخگو باشند. ثانیاً بررسی این موضوع اجازات قانونی هر نوع قرارداد را نیز مشخص می‌کند؛ فی‌المثل اینکه مبانی قانونی قرارداد بی‌ع متقابل در کدام قانون یافت می‌شود. در این مقاله سعی بر توضیح قوانین می‌باشد که از این رهگذر استدلالات فوق‌میسر شود.

واژگان کلیدی: قانون نفت، قرارداد‌های نفتی، صنعت نفت، آیین‌نامه‌های وزارت نفت

مقدمه

بررسی منابع حقوق نفت و گاز که مهم‌ترین آن به وضوح قوانین نفت و قوانین مرتبط با آن است، در ایران ابتدائاً در فقه ظاهر می‌شود. معادن ظاهری و باطنی، بحثی است که می‌توان ریشه‌هایی از بحث موضوعات نفتی را در آن بررسی کرد. گذشته از آن مبانی عرفی نیز در کنار فقه، سالیان سال به‌عنوان منبعی برای این ماده مهم لحاظ می‌شد. این دو منبع غیررسمی و بالنتیبه تکامل نیافته، نتوانست پایداری خود را حفظ و نیاز‌های صنعت را پاسخگو باشد اما به مرور با انعقاد قراردادهای امتیازی اقلای این شد که بهتر است در نبود قوانین مدون نفتی و خاص این صنعت، به این قراردادها در حد معقولی به‌عنوان منبع حقوق این صنعت نگاه کرد. لکن قوانین و مقررات نفت و گاز چون پایه و اساس صنعت نفت و گاز است و وجود و حضور برای ترسیم چارچوب‌های این صنعت امری لازم می‌آید چه بدون وجود قوانین فعالیت‌های آن بخش و صنعت دچار عدم انسجام می‌شود. هر چند صحیح است این نظر که قراردادها و خود صنعت همواره پیشگام از قانون‌گذار است و این قانون است که خود را با صنعت هماهنگ می‌کند و نه بالعکس اما وجود قوانین برای اجرای هر چه بهتر قراردادها و انعقاد آن‌ها ضروری است. به بیان دیگر درست است که صنعت خود راه خود را پیدا می‌کند و هرگز معطل بر تنظیم قانونی نمی‌ماند ولی با همین تجربه صنعت، قوانینی که موضوع آن مصوب است تنظیم اصولی می‌نماید برای موضوعات و قراردادهای آتی و این دو لازم در صنعت امری ملموس است. توضیحات مفصل در مورد قوانین صنعت اما امری است مهم که در سرمایه‌گذاری‌ها به‌خصوص برای طرفین لازم می‌نماید چه بدون آگاهی از اصول حاکم بر منابع و ممنوعیت‌های قانونی – چون قانون اساسی – و سایر مجوزها و بحث‌ها در قوانین موضوعه راه‌بر یک سرمایه‌گذاری و سرمایه‌پذیری در کشور انهامواری می‌شود به همین دلیل لزوم سیر تاریخی این تحول قانونی که سیر قراردادها هم مؤثر است، امری است واضح. متن حاضر با شروع موضوع این قوانین نفت و گاز، در خلال آن از قرارداد‌ها نیز که در زمان خود منبعی از حقوق نفت و گاز به شمار می‌رفتند بحث شده‌است و این موضوع بایستی حمل بر اختلاط مبحث شود چه سعی بر آن بوده‌است که روند ترتیبات تاریخی رعایت شود و این میسر نمی‌شد مگر اشاره‌ای جزئی ولی لازم در مورد قرارداد‌ها مثل قرارداد کنسر سیوم- در خلال بحث قوانین. در بخش قوانین نیز سعی بیشتر به طرح همه قوانین موجود و عدم غفلت از قوانینی بود که حتی اشاره و حکمی ناچیز در مورد صنعت داشت لکن تکیه اصلی بر مبانی تفصیل قوانین نفت است و نه قوانین دیگر.

مبانی

ابتدائاً آنچه که می‌بایست در این بخش در مورد قوانین و مقررات نفت و گاز مورد توجه واقع شود تعریفی دقیق از آن چیزی است که مفهوم قانون در این صنعت را به دوش می‌کشد، اصولاً قانون در این صنعت به مانند سایر بخش‌های اجتماع که به منظور تنظیم و ترتیب روابط، تعریف می‌شود می‌باشد. پس به بیانی دقیق‌تر قوانین و مقررات صنعت نفت و گاز نیز چون سایر قوانین و مقررات بخش‌های مختلف نهادهای اجتماع، از قسم از اصول و موازینی را مشمول است که به تنظیم روابط نفتی و گازی، مرتبط است. لکن سبوالی که شاید در مورد روابط نفتی و گازی ایجاد می‌شود این باشد که اصولاً روابط نفتی به چه مفهومی است و آیا اصلاً چنین قوانین روابطی معود در این صنعت است یا خیر؟ بر فرض وجود، این روابط قیامین کدام اشخاص (اشخاص حقیقی یا اشخاص حقوقی حقوق عمومی یا اشخاص

موضوع مناقصه: اجرای عملیات مکانیکال (جوشکاری و لوله‌گذاری)

بدینوسیله به اطلاع می‌رساند که یک شرکت / موسسه وابسته به هلدینگ معتبر در زمینه خطوط انتقال نفت، گاز و پتروشیمی دنرظر دارد اجرای عملیات مکانیکال (جوشکاری و لوله‌گذاری) به مساحت ۶۶۴۴۵ الی ۸۱۰۴۴۵ متر مربع در پروژه احداث خط لوله انتقال گاز ۵۶ اینچ بهم سراسری محدوده پلدختر (قطعه سوم) واقع در استان خوزستان را از طریق برگزاری مناقصه عمومی مطابق شرایط و ضوابط مندرج در اسناد مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

کلیه شرکت‌ها / سازمان‌ها با سوابق کاری مرتبط و توان مالی مناسب که قادر به ارائه ضمانتنامه معتبر بانکی / وجه نقد به مبلغ ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (ده میلیارد و پانصد میلیون ریال) می‌باشند در صورت تمایل می‌توانند جهت دریافت فرم ارزشیابی و اسناد مناقصه حداکثر ظرف مدت سه روز کاری پس از انتشار نوبت دوم این آگهی با در دست داشتن فیش واریزی به مبلغ ۲/۵۰۰/۰۰۰ ریال (دو میلیون و پانصد هزار ریال) نزد یکی از شعب بانک سپه به حساب شماره ۵۵۱۵۴۷۸۸۰۸۲۰۱۰ (شماره شبا ۵۵۱۵۴۷۸۸۰۸۲۰۱۰۵۵۱۵۴۷۸۸۰۸۲۰۱۰) به آدرس ذیل مراجعه نمایند.

آدرس: تهران، میدان آرژانتین، خیابان وزرا، کوچه یازدهم، طبقه ششم، مدیریت حقوقی و امور قراردادها، واحد پیمان‌ها و مناقصات شماره تماس: ۰۲۱-۸۸۷۰۶۰۱۱ داخلی ۷۶۱۴ و ۷۶۱۵ و ۷۶۱۶ ایمیل: Tenders@niroustar.com

لازم به ذکر است:

۱- آخرین مهلت تسلیم پیشنهاد های مناقصه مذکور، هفت روز کاری پس از انتشار نوبت دوم این آگهی می‌باشد.

۲- هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

